

HDLU OSIJEK | SLIKARSTVO | MAGIJA BOJE

M A G I J A B O J E

G O D I Š N J A I Z L O Ž B A Č L A N O V A

H R V A T S K O G D R U Š T V A L I K O V N I H U M J E T N I K A O S I J E K

JOSIP ALEBIĆ
ROBERT FIŠER
VALENTINA GRUBAČEVIĆ
JOSIP KANIS
JOSIP KANIŽA
LANA KLJUČARIĆ
GORAN KUJUNDŽIĆ
JELENA LULIĆ
KRISTINA MARIĆ
IVONA MATOUŠEK
MIRNA POKORIĆ
SAŠA SERMEK
ZORAN ŠIMUNOVIĆ
MARIJA ŠKROBO ARAMBAŠIĆ
IVANA ŠKVORČEVIĆ
DOMAGOJ SUŠAC
ANDREJ TOMIĆ
MAJA ZDELAR KOVAČ

MAGIJA BOJE

Slikarstvo je u prošlom stoljeću nekoliko puta bilo proglašavano mrtvim. Kroz te se „smrti“ nastojalo pojasniti kako je tradicionalno slikarstvo doživjelo svoju krizu i kraj. Međutim, ovakav biologistički način promatranja pokazao se nedostatnim da bi objasnio brojne pojave koje su se na tom području događale u kasnijim periodima. Čini se kako slikarstvo nikada nije ni bilo u nekoj ozbiljnoj krizi, no nepobitno je da je tradicionalna štafelajna slika doživljavala raznorazne transformacije, osobito šezdesetih godina u vrijeme pojave novih medija. S jedne su strane umjetnici odustajali od slikarstva okrećući se novim tehničkim i estetičkim mogućnostima koje su nudili novi načini umjetničkoga izražavanja, dok su se s druge strane našli slikari koji su nastavili tragati za onim područjima koja unutar platna još nisu bila otkrivena ili dovoljno razrađena. Pokazalo se kako je slikarstvo ostalo vrlo žilavo, a jezik slike pun mjesta neodređenosti koja svakom slikaru – ili pak svakoj novoj generaciji umjetnika – nudi drugačije vizualno-semantičke mogućnosti za reprezentaciju stvarnosti.

Danas se pod pojmom slikarstva uz klasično oslikana platna ubrajaju i brojne inačice umjetničkih djela u kojima medij slikarstva postoji tek kao vizualni ili estetski poticaj. Nadalje, slikarstvu pripadaju i djela u kojima se promišlja o slikarskom mediju i činu slikanja u širem kontekstu nego li što to uključuje analizu elementa poput podloge i boje, platna, drva ili zida i ulja, akrila ili bilo kojeg drugog nositelja perceptivne senzacije. James Elkins je u svom glasovitom djelu „What Painting Is?“ istaknuo kako slikarska praksa uključuje puno više od samoga slikanja. Protkana je ona elementima koji u svojoj potenciji nose pretvorbenu, alkemijsku dimenziju koja se kroz čin slikanja može oživotvoriti. „Painting is alchemy“, pisat će Elkins dodajući kako je u alkemiji Kamen krajnji cilj, dok je svrha ove discipline pretvoriti nešto tekuće poput vode u čvrstu supstanciju poput kamena. Kao i u alkemiji – gdje se magister služi tekućom i čvrstom tvari – i u slikarstvu su sredstva tekuća, a krajevi čvrsti

budući da su rubovi platna krajnje točke univerzuma koji je u njega upisan. Slika, međutim, nije ni čista voda ni tvrdi kamen, ono nije ni samo rub ni samo boja nego simbioza jednoga i drugoga. Zahvaljujući ostvarenju te simbioze magister nam može pomoći u otkrivanju stvarnosti koja je oko nas i u nama pružajući nam ponekad nove načine promatranja svijeta te privodeći u svojoj praksi, kako bi rekao Paracelsus za alkemiju, „svome kraju nešto što još nije dovršeno“.

Boja je zasigurno jedan od osnovnih elemenata slikarstva i njezina narav proizlazi iz sklada vode i kamena kroz koji progovara svojim vlastitim jezikom i specifičnom sintaksom. One nije tek vizualna senzacija, nego je i skriveni simbolički sustav koji utječe na psihu koja se s njom povezuje na metapsihološkoj razini potičući kod čovjeka iskušavanje tajni koje mu nisu svakodnevno dostupne. Brojni autori poput Goethea, Steinera, Kandinskog kao i niza drugih, pisali su o boji i njezinim učincima na čovjekovu psihu, ali i o načinu na koji boja može predstavljati transcendentalne dimenzije stvarnosti dohvatljive tek rijetkim odabranim i izučenim Učiteljima. Boja sadrži svoju magijsku dimenziju te je sustav značenja koji u sebi nosi nadiskustven, no s druge strane ona svakome običnom promatraču otkriva dio tih univerzalnih značenja podražujući njegovu dušu i čitavo biće.

Koloristički snažnim i oblikovno razvedenim djelima u kojima se autori poigravaju odnosom između boje i oblika na tragu apstrakcije na ovoj su se izložbi predstavili Josip Alebić, Valentina Grubačević, Josip Kanis, Lana Ključarić, Goran Kujundžić, Ivona Matoušek, Zoran Šimunović i Maja Zdelar Kovač. Alebić na sebi postojan i karakterističan način polazi od motiva koji pretače u gotovo apstraktni oblik dajući primat bojama i odnosu koji među njima vlada. Grubačević u „Iza slike“ predstavlja djelo od kuhane tkanine bojane prirodnim pigmentima koje sa stražnje strane obasjava svjetlom naglašavajući pigment koji je u procesu kuhanja pretvorbenu djelovao na tkaninu dajući joj novi modalitet vizualne reprezentacije. Kanisovi su oblici lišeni predstavljačkoga i naglasak je također na odnosu koji uspostavlja između bojanih ploha. Ključarić se na sličnom tragu bavi odnosom oblika i boje na granici vidljivosti prizora što sugerira i nazivom „Riot“ (eng. pobuna, lumpovanje).

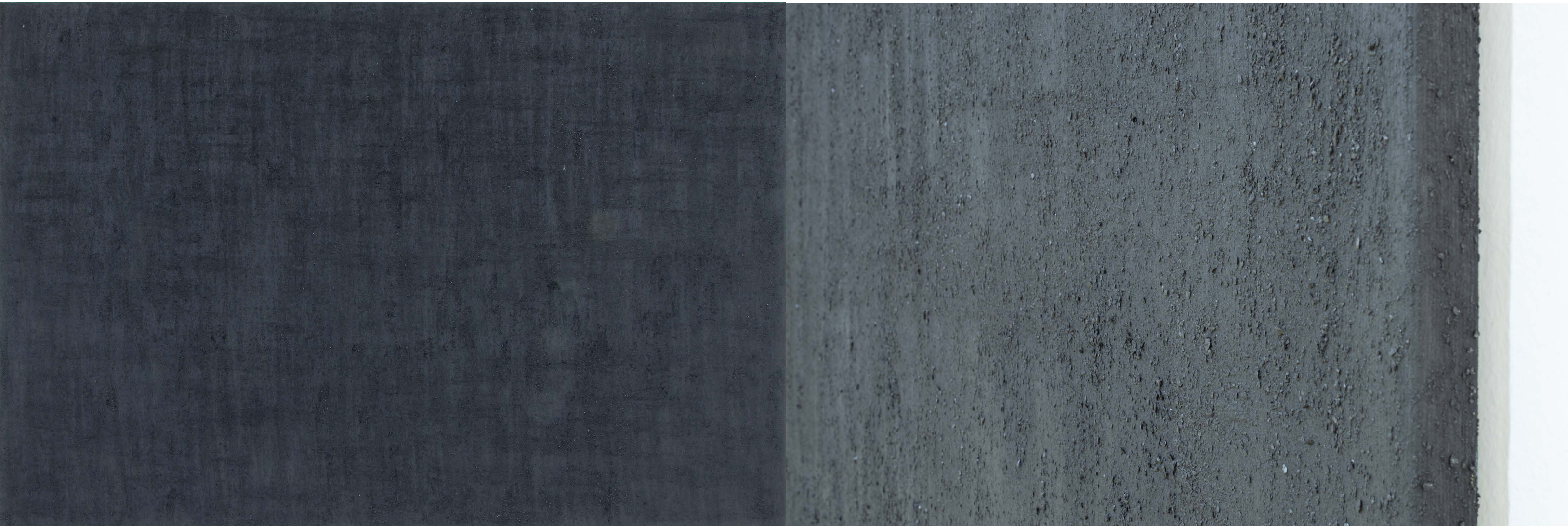
Kujundžić kroz svoj „vezilački“ proces oblikuje čvršće geometrijske oblike uvodeći kolorit kao važan element osobnog pattern slikarstva ne bi li naglasio boju kao glavnu sastavnicu mikrorazine slike. Ivona Matoušek se u seriji „Kolaboracija osjetila“ bavi sinestetičkim odnosom boje i glazbe. Njezini su apstraktni pejzaži preslici predjela njezine unutrašnjosti i pokreta duše podražene Vivaldijevom skladbom „Četiri godišnja doba“ jer umjetnica pomoću boje nastoji predstaviti nematerijalni emocionalni segment zvuka, odnosno harmoniju Vivaldijeve skladbe. U Šimunovićevim se djelima otkriva razigranost formi koju slikar nastoji prenijeti na platno. Šimunović je neopterećen činjenicom proizlazi li neki oblik iz vidljive prirode ili je tek njegova unutarnja, zamišljena slika. Najvažnije mu je u slikarstvu ostvariti kompozicijske odnose između oblika i boja što rezultira potpunošću cjeline koju svako njegovo platno posjeduje uz naglašen ludistički titraj. Uz do sada predstavljene načine apstrahiranja svakako se mogu ubrojiti i prikazi cvijeća Maje Zdelar Kovač. Zdelar Kovač poput Alebića zadržava čvrsti odnos s vidljivim svijetom i motivom, ali reprezentacija je toga svijeta puno slobodnija. Boji se daje osobita važnost budući da u pravilu ona na ovih djelima nosi emocionalnu dimenziju cjeline.

Na tragu čvrstoga klasičnoga pristupa slikarstvu zadržali su se i Saša Sermek, Marija Arambašić Škrobo i Andrej Tomić. Sermekov lutak slikan je u duhu hiperrealističke manire. U duhu tvrdoga realizma kreće se i Arambašić Škrobo predstavivši triptih interijera. Tomićev je triptih „Graničari“ koloristički naglašeniji te kompozicijski snažnije ukorijenjen u boji kojom slikar kreira prostor i likove u njemu. Ovaj je postupak dosljedno proveden kroz sva tri dijela triptiha – „Barjaktara“, „Glavešinu“ i „Stjegonošu“. Kristina Marić izlaže fotografiju „Dune – the Desert Planet“. Na njoj je prikaz snježne bjeline i žućkastog traga mokraće koji autorica ostavlja kao simbol prisvajanja graničnog prostora na kojem je fotografija nastala. Iako se žućenje bjeline može smatrati i njezinim prljanjem, u alkemijskom je mentalnom procesu žućenje bijeloga simbolika mentalnog uzdizanja iz stanja albeda u rubedo što u nekoj daljnjoj analogiji može povezati nedirnuto stanje prirode i intervenciju ljudske svijesti unutar toga stanja.

Josip Kaniža, Jelena Lulić i Domagoj Sušac orijentirali su se na minimalne kolorističke kontraste. Dok je Lulić u „Pejzažu“ još uvijek zaokupljena kompozicijskim segmentima platna ne bi li i boja dobila veći suodnosni akcent unutar cjeline, Kaniža radi čisti crni monokrom. Lulić i Kaniža posebnu pažnju daju fakturi platna enformelistički naglašavajući gruboću i reljefnost tako da okolno svijetlo dodatno pojačava vizualni učinak površine na promatrača. Sušac se pak odlučio za aproprijacijsku metodu izloživši list iz knjige na kojem se nalazi Kleinov plavi monokrom naziva „IKB 79“.

U posebnu se skupinu radova mogu ubrojiti „Sive“ Roberta Fišera, „Matter“ Mirne Pokorić te „K_RGB_1“ Ivane Škvorčević. Ovo troje umjetnika polju slikarstva pristupa istraživački koristeći ovaj medij kao poticaj umjetničkoga promišljanja. Fišer neonskim akrilom i email lakom stvara kolorističke senzacije oko medija-panske osnove, dok Škvorčević uz pomoć samoljepivih traka i video projekcije ispituje prirodu boje izloženu različitim frekvencijama svjetlosti. Pokorić proces izrade svoga djela započinje pomalo alkemičarski. Topeći parafin i voštani pastel koji zatim miješa, umjetnica dobivenu mješavinu ulijeva u kalupe te kasnije hlađenjem smjese dobiva krutu tvar. Uz tri objekta izložena je i video igrice kojom se potencira komunikativna dimenzija ovako prošireno shvaćenog slikarstva koje se više ne doživljava kao statičko, nego interaktivno područje.

Ovogodišnja je izložba članova HDLU-a Osijek bila usmjerena k promišljanju magijske dimenzije boja u slikarstvu, ali i u slici općenito te onom segmentu umjetničkog traganja kroz koje se nastoji otkriti skriveni djelić neopipljive stvarnosti koji nije direktno dohvatljiv ljudskim osjetilima, ali ga se ipak može vizualno reprezentirati zahvaljujući boji i njezinoj magijskoj prirodi.

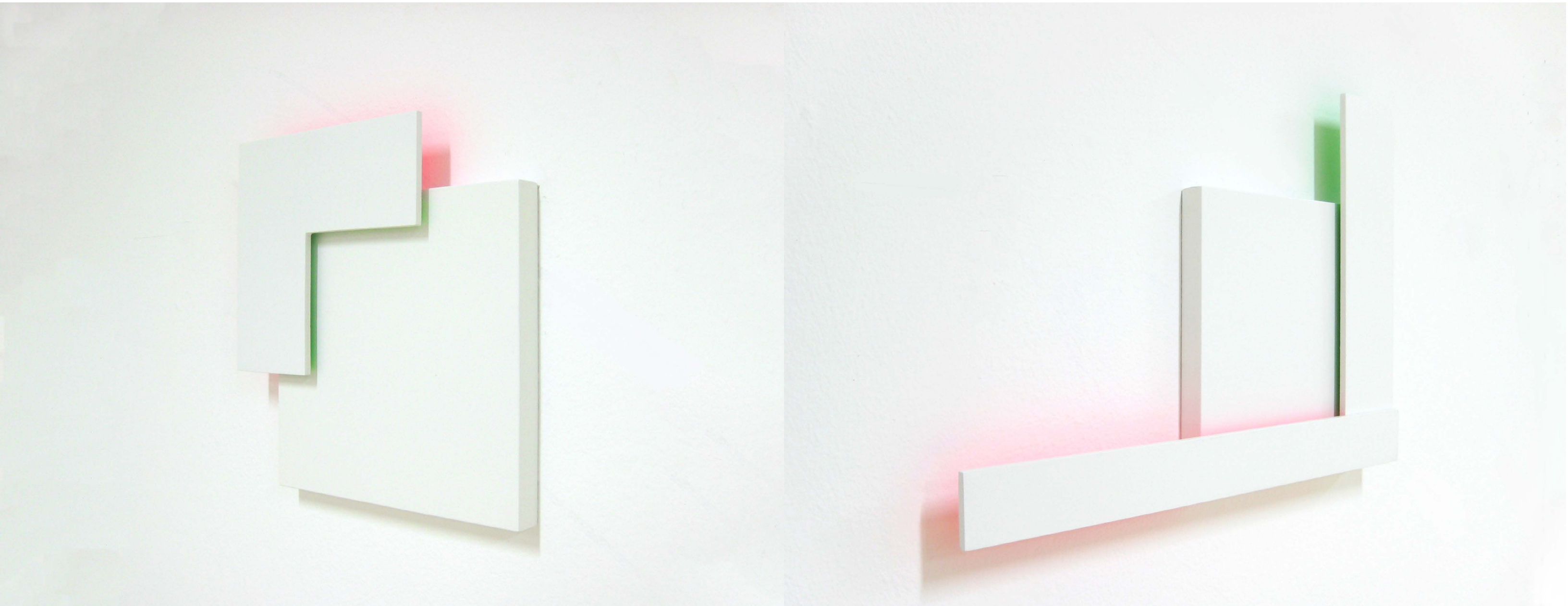
JOSIP KANIŽA
Reciklirani B/ 2020./ grafit na platnu
150 x 100 cm

KRISTINA MARIĆ
Dune – the Desert Planet/ 2020./ inkjet print
100 x 70 cm

JOSIP ALEBIĆ
Paleta 1 i Paleta 2/ 2020./ulje na platnu
190 x 130 cm

ROBERT FIŠER
Sive/2020./mediapan, neon akril, email lak
2/24 x 24 cm

DOMAGOJ SUŠAC

Monochrome 69/1959.-1976.-2019./ofsetni tisak

41,5 x 28,5 cm

JOSIP KANIS
Bez naziva/ 2019./ulje na medijapanu
73 x 53 cm i 110x94 cm

LANA KLJUČARIĆ
Riot/ 2020. /akril, autolak na platnu
130 x 120 cm

ZORAN ŠIMUNOVIĆ

Je li astronautima potrebna umjetnost?/ 2020./ ulje na platnu
150 x 150 cm

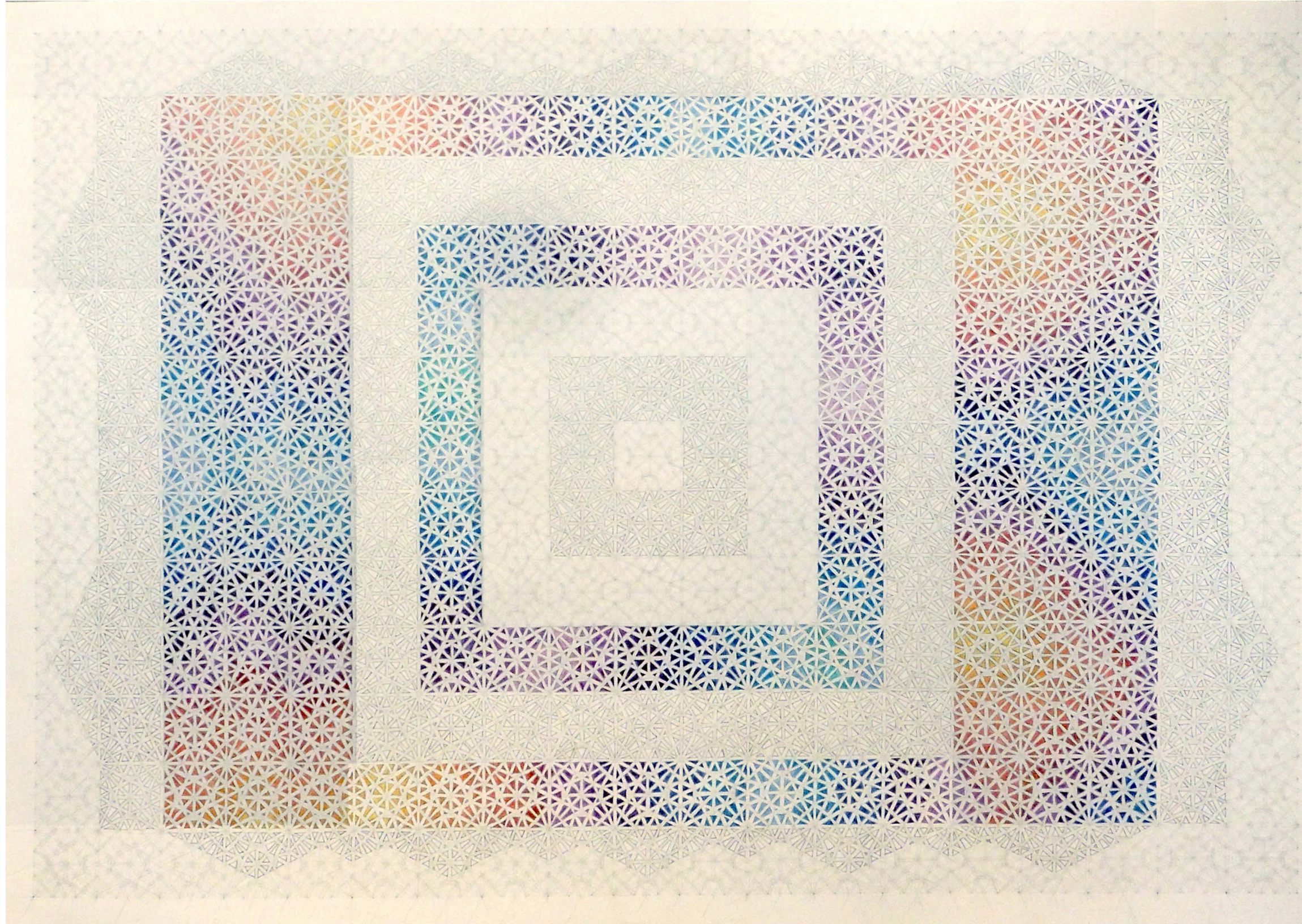
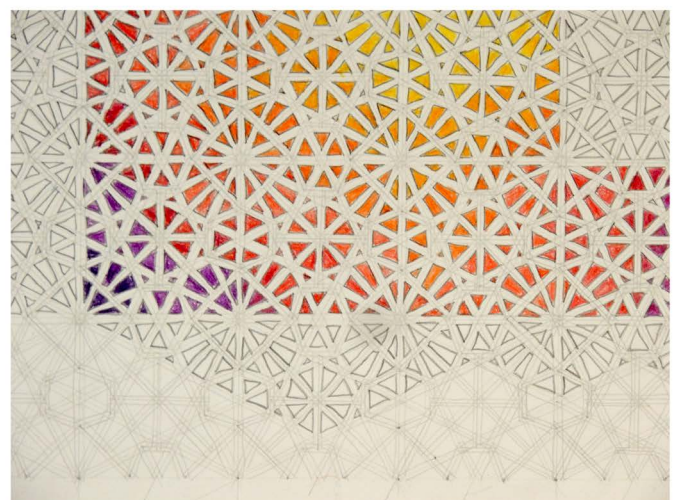
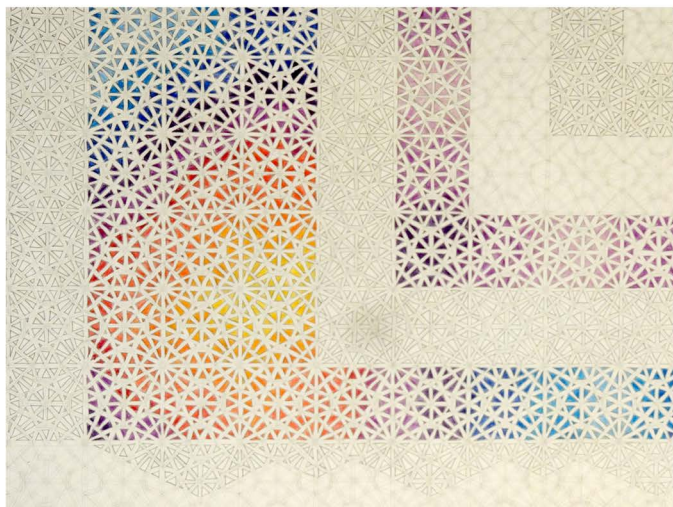
JELENA LULIĆ
Pejzaž/ 2013./ulje na ljepenci
75 x 43 cm

VALENTINA GRUBAČEVIĆ

Iza slike/ 2020./kombinirana tehnika (kuhana tkanina u prirodnim bojama, spajano platno u pozadini kinetičko svjetlo)

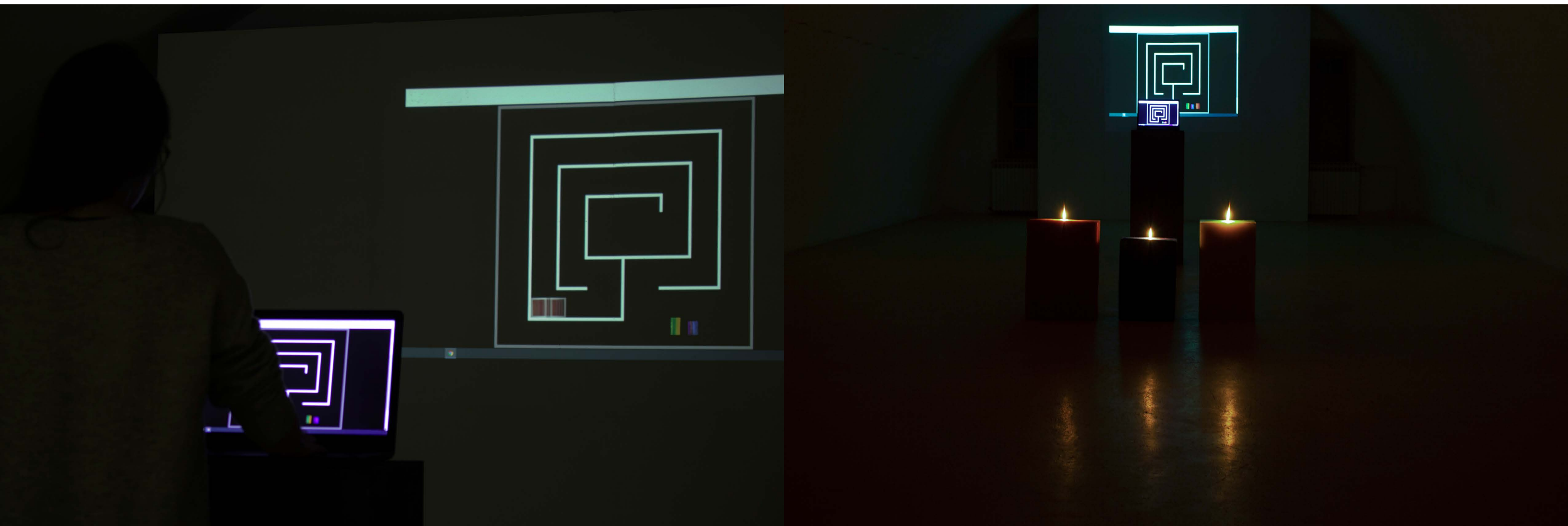
160 x 160 cm

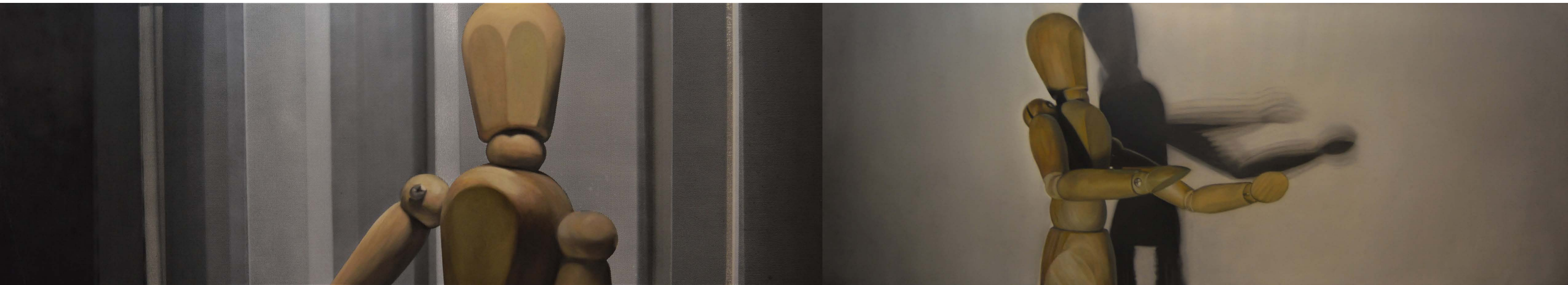

GORAN KUJUNDŽIĆ

Struktura mora/ 2018./olovka i olovka u boji na papiru
70 x 100 cm

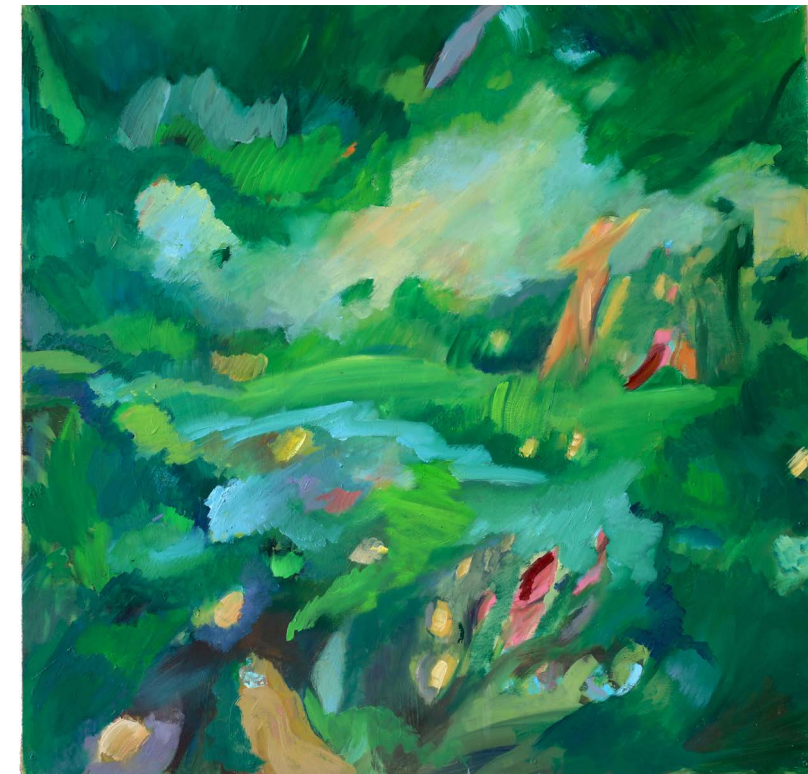
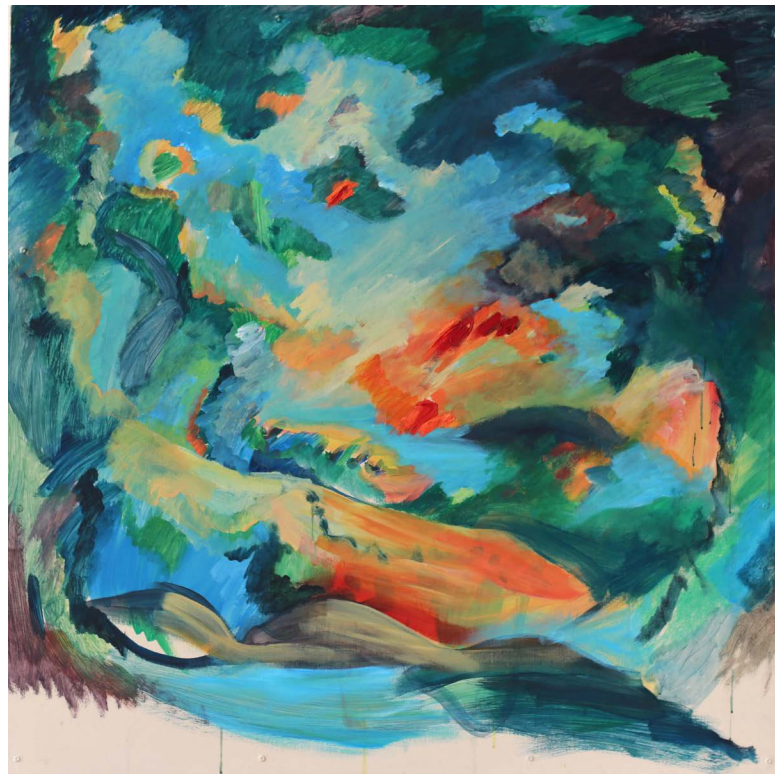
MIRNA POKORIĆ
Matter/ 2020./kombinirana tehnika (parafin, voštane pastele, zapaljiva vrpca, video igrica)
promjenjive dimenzije

SAŠA SERMEK

Untitled II/ 2019./ ulje na platnu

63 x 183 cm

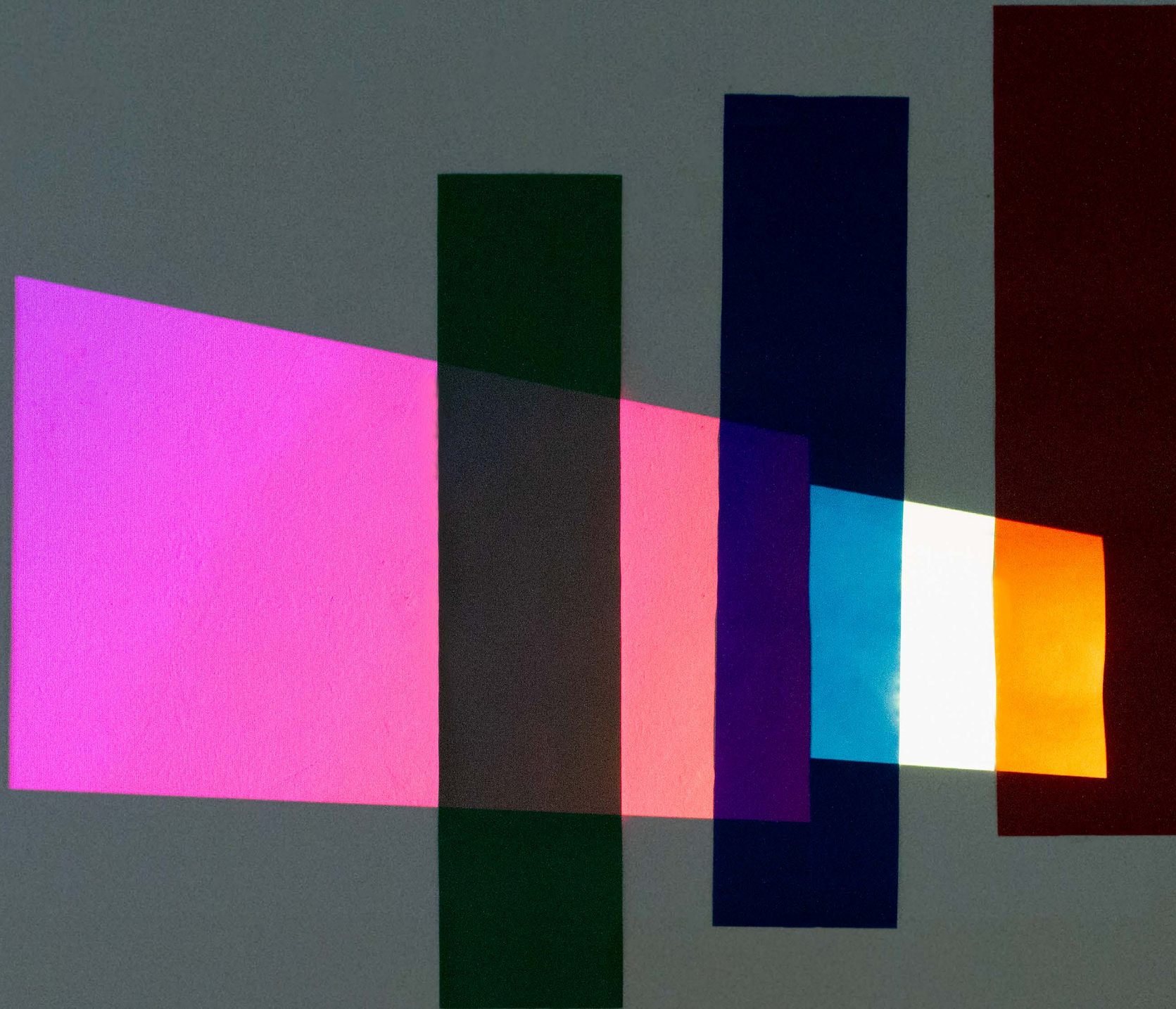
IVONA MATOUŠEK
Kolaboracija osjetila/ 2018./ ulje na lesonitu/
100 x 100 cm

MARIJA ŠKROBO ARAMBAŠIĆ
Interior detail 1, 2, 3 (triptih)/2020./ akvarel i olovka na papiru
15x21 cm

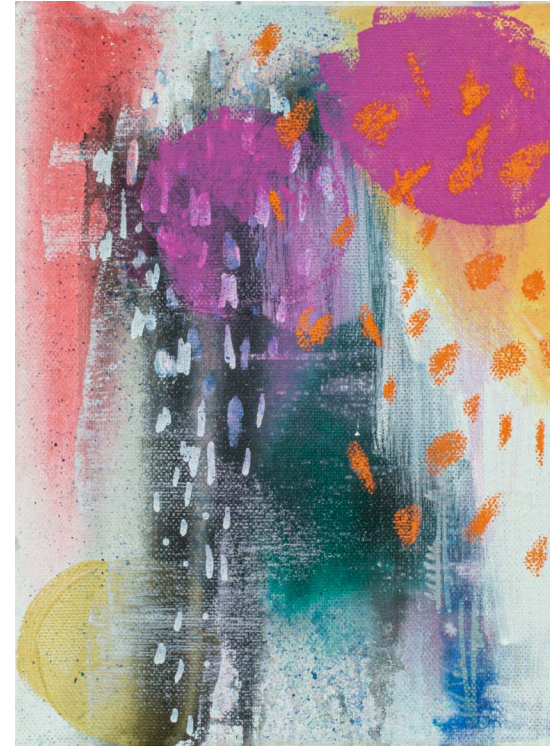
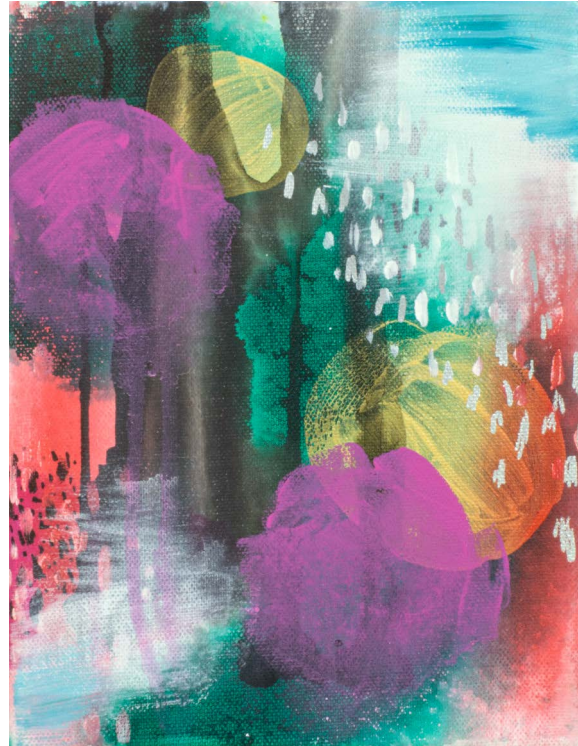
IVANA ŠKVORČEVIĆ

K_RGB_1/2020./samoljepljive folije, projekcija videa
promjenjive dimenzije

ANDREJ TOMIĆ
Graničari - Stjegonoša, Glavešina, Barjaktar (triptih)/ 2019./ ulje na platnu
190 x 120 cm

MAJA ZDELAR KOVAČ
Cvijeće 1, 2, 3, 4/ 2020./ akril i pastel na platnu
40 x 40 cm

BIOGRAFIJE UMJETNIKA

JOSIP ALEBIĆ (Osijek, 1945.) Diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Beogradu 1971. godine kod profesora Stojana Čelića. Godine 1974. završio je poslijediplomski studij te stekao naobrazbu magistra slikarstva. Do umirovljenja je bio redoviti profesor Akademije likovnih umjetnosti u Sarajevu i vanjski suradnik na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, gdje je i obnašao dužnost privremenog v. d. dekana. Održao je niz samostalnih i skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu, a 2017. godine izdana mu je monografija autora Igora Loinjaka, u izdanju Muzeja likovnih umjetnosti u Osijeku.

ROBERT FIŠER (Osijeku, 1976.) Diplomirao je 2012. na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Aktivno izlaže od 2008. godine te je do sada ostvario više samostalnih i skupnih izložbi. Za svoj rad nekoliko puta je nagrađivan. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika u Osijeku i jedan od suosnivača Popup projekta. Bavi se slikarstvom i multimedijom. Živi, radi i djeluje u Osijeku.

VALENTINA GRUBAČEVIĆ (Osijek, 1986.) Diplomirala na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, smjer grafika. Dobitnica je Dekanove nagrade tijekom studija te je organizatorica umjetničkih projekata između ostalog i "ReArt festivala umjetnosti i kreativnosti". 2013. osvojila je prvu nagradu za grafički rad na izložbi "GrafičaRI", MMSU Rijeka. Osim umjetničkim radom bavi se i pedagoškim radom te je pisala edukativne članke za izdavačku kuću Profil/Klett. Članica je HDLU-a Osijek od 2010. U 2019. godini sudjelovala je na umjetničkoj ekspediciji "Art Nomad Project" u Južnoj Americi. Bavi se medijem crteža, grafike, tekstilne umjetnosti, svjetlosnih i kombiniranih instalacija.

JOSIP KANIS (Našice, 1987.) Nakon završene srednje Škole za tekstil dizajn i primijenjene umjetnosti u Osijeku nastavlja školovanje na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Diplomski studij završio 2011. godine te stekao naziv magistra edukacije likovne kulture.

JOSIP KANIŽA (Đakovo, 1984.) Završio je Školu za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti Osijek. Upisuje Umjetničku akademiju u Osijeku 2005. godine na kojoj preddiplomski studij završava 2008. i nastavlja školovanje na diplomskom studiju, Odsjek multimedija. Sudjelovao je na grupnim izložbama u Hrvatskoj, Srbiji i Mađarskoj. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika u Osijeku. 2011. godine dobio je priznanje "Special mention" na Međunarodnom festivalu kratkog videa i filma "Shortz 2011" u Novom Sadu.

LANA KLJUČARIĆ (Osijek, 1981.) Diplomirala je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci (2002. – 2007.). Izlagala je na velikom broju samostalnih i skupnih izložbi u zemlji i u inozemstvu.

GORAN KUJUNDŽIĆ (Subotica, 1976.) Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, smjer grafika u klasi profesora Miroslava Šuteja. Doktorirao je 2014. godine na istoj akademiji. Zaposlen je na Fakultetu za odgojne i obrazovne znanosti kao izvanredni profesor. Nagrađen je od Akademije

likovnih umjetnosti u Zagrebu za izuzetan uspjeh tijekom studija i diplomskog rada. Usklopu CEEPUS-ove razmjene studenata, boravio na Moholy-Nagy Művészeti Egyetem (Moholy-Nagy University of Art and Design), Budimpešta, Mađarska. Izlagao je na skupnim i samostalnim izložbama u Osijeku, Zagrebu, Kninu, Vukovaru, Vinkovicima, Opatiji, Požegi, Šibeniku, Belom Manastiru, Novoj Gradiški, Zaboku te inozemstvu u Austriji, Bosni i Hercegovini, Mađarskoj, Srbiji, Rumunjskoj i Turskoj. Osnovni likovni medij kojim se bavi je crtež.

JELENA LULIĆ (Osijek, 1989.) Po završetku Škole primijenjene umjetnosti i dizajna 2008. godine, upisuje Nastavnički smjer na Akademiji likovnih umjetnost u Zagrebu. Završava slikarstvo u klasi profesora Ante Rašića te se iste 2014. godine zapošljava kao nastavnica stručnih predmeta u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna. Umjetnički interesi kreću se od slikarstva ka fotografiji i dizajnu. Do sada je imala dvije samostalne izložbe i sudjelovala je na brojnim skupnim izložbama.

KRISTINA MARIĆ (Đakovo, 1990.) Diplomirala je 2015. na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, na Odsjeku za likovnu umjetnost (danas Akademija za umjetnost i kulturu). Aktivno izlaže na izložbama i festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu. Dobitnica je Priznanja za najbolji rad iz multimedije u akademskoj godini 2013/2014. Boravila je na umjetničkim rezidencijama: Art Quarter Budapest (Budimpešta, Mađarska, 2013.), Nida Art Colony (Nida, Litva, 2019.), CCN-Artist in Residence, Kulturvermittlung Steimark (Graz, Austrija, 2020.). Dobitnica je Red Carpet Art Award, austrijske nagrade za mlade umjetnike 2017. Godine 2018. finalistica je Nagrade Radoslav Putar, Instituta za suvremenu umjetnost u Zagrebu. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Osijek. Od 2018. voditeljica je Galerije Kazamat u Osijeku. Od 2016. asistentica je na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku.

IVONA MATOUŠEK (Osijek, 1993.) Završila je školu za primijenjene umjetnosti i dizajn 2012. u Osijeku. Diplomirala je 2018.g. na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, odsjek likovne kulture-modul

slikarstvo pod mentorstvom Domagoja Sušca. Postaje član HDLU-a Osijek 2019. godine. Aktivno djeluje na raznim područjima vizualne i primijenjene umjetnosti. Uz slikarstvo bavi se likovnom pedagogijom, ilustracijom, javnim umjetničkim projektima te radionicama.

MIRNA POKORIĆ (Osijek, 1989.) Stekla je diplomu magistra kiparstva i profesora likovne kulture na Akademiji likovne umjetnosti Široki Brijeg 2013. godine. Iste godine upisuje diplomski studij na likovnom odsjeku Umjetničke akademije u Osijeku, smjer Video i film, kojeg završava 2016. godine. Živi i radi u Osijeku.

SAŠA SERMEK (Kneževo, 1979) Živi u Grabovcu. Bavi se istraživanjima na području grafike, slikarstva i kiparstva.

ZORAN ŠIMUNOVIĆ (Vinkovci, 1984.) Akademiju likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu upisao je 2008., a diplomirao 2013. g. u klasi prof. Antuna Borisa Švaljeka. Dobitnik je Rektorove nagrade

za najboljeg studenta u akademskoj 2010./2011. g i dobitnik Prve nagrade za kratki film „Book“ , Sony; BiH 2012. godine. Od 2014. godine radi kao kustos likovnih zbirki u Gradskom muzeju Vukovar.

MARIJA ŠKROBO ARAMBAŠIĆ (Vukovar, 1984.) Diplomirala je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, smjer grafika. Od 2013. godine članica HDLU-a Osijek. Živi u Osijeku. Radi u osnovnoj i srednjoj školi. Izlagala na jednoj samostalnoj izložbi te na više grupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Najviše se izražava crtežom, grafikom i prostornim heklanima crtežom, te provlači strukture kroz sve tehnike kojima se izražava.

IVANA ŠKVORČEVIĆ (Nova Gradiška, 1994.) Završila preddiplomski studij likovne kulture Umjetničke akademije u Osijeku 2017.godine (danas Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku) i stekla naziv prvostupnice likovne kulture, univ.bacc.art. Dobitnica je dekaničine nagrade 2016. godine, druge nagrade za mlade suvremene umjetnike Zlatna lubenica u Puli i treće nagrade 2017. godine na II. Međunarodnom studentskom bijenalu za rad

Vibracije registrirane u dubokom tisku. 2020. godine dobiva nagradu publike i stručnog žirija za rad Mental space na 18. Festivalu prvih. Godine 2018. postaje članicom HDLU-a Osijek. Kao umjetnica do sada ostvarila je pet samostalnih izložbi. Sudjelovala na brojnim grupnim izložbama i projektima u Hrvatskoj i inozemstvu. 2020. godine boravi na studijskoj razmjeni na Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart, na slikarstvu, u klasi Reto Bollera. Iste godine diplomirala pri Odsjeku za vizualnu i medijsku umjetnost na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku te stekla naziv magistricice likovne edukacije. Njezine aktivnosti vežu se uz umjetničke instalacije, prošireno slikarstvo te video i fotografiju.

DOMAGOJ SUŠAC (Zagreb, 1974.) Akademski je slikar-grafičar, diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2000. godine u klasi prof. Miroslava Šuteja. Od 2005. godine zaposlen je na Likovnom odsjeku Umjetničke akademije u Osijeku. Izlagao je na brojnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Nagrađivan je za svoj umjetnički rad. Živi i radi u Osijeku.

ANDREJ TOMIĆ (Osijek, 1992.) Maturirao je 2011. na Školi primijenjene umjetnosti i dizajna Osijek te iste godine upisuje studij Slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Studirao u klasi Zoltana Novaka, a diplomirao 2016. kod Zlatana Vrkljana. Izlagao na više samostalnih i skupnih žiriranih izložbi. Dobitnik je „Nagrade Iva Vraneković – Vladimir Dodig Trokut, umjetnici umjetniku“ na 5. Bijenalu slikarstva u Zagrebu 2019. godine. Trenutno je zaposlen kao nastavnik stručnih predmeta na Školi primijenjene umjetnosti i dizajna Osijek.

MAJA ZDELAR KOVAČ (Zagreb, 1983.) Maturirala na Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, smjer slikarski dizajner 2002. godine. 2011. diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, smjer grafika, klasa Roberta Šimraka. Sudjelovala na nekoliko skupnih i jednoj samostalnoj izložbi.

I M P R E S U M

Izdavač: **HDLU OSIJEK**

Za izdavača: **VINKO VIDMAR**

Urednica: **KRISTINA MARIĆ**

Autor teksta: **IGOR LOINJAK**

Grafičko oblikovanje: **IVANA ŠKVORČEVIĆ**

Tehnički postav: **VINKO VIDMAR**

Fotografije: **IVANA ŠKVORČEVIĆ**

Naslovnica: **ROBERT FIŠER, SIVE**

Tisak: **PRINT STUDIO, OSIJEK**

Naklada: **150 PRIMJERAKA**

OSIJEK, PROSINAC 2020.

Izložba je realizirana uz financijsku potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Grada Osijeka.

